

[| AANTEKENEN | | PER POST | | EMAIL

Advocatenkantoor Van den Biesen
tav de heer mr. A.H.J. van den Biesen

Leidsegracht 24 sous
1016 CL Amsterdam

Rechtbank Rotterdam
Bestuursrecht

bezoekadres
Wilhelminaplein 100/125

correspondentieadres
Postbus 50951, 3007 BM
Rotterdam

t 088-36 26000

Voor veilig e-mailen kijk op:
www.rechtspraak.nl/contact/rdam

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum	23 maart 2022
onderdeel	bestuur 1
contactpersoon	mevr A. Vuik
doorkiesnummer	088-36 11932
ons kenmerk	zaaknummer ROT 19 / 1249 BC RO02
uw kenmerk	D20180022
bijlage(n)	Stukken verweerder 21 maart 2022
onderwerp	het beroep van Stichting Rookpreventie Jeugd

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ROT 19 / 1249 BC RO02 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft een of meer stukken aan het dossier toegevoegd. Ik stuur u hiervan een kopie.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Retouradres Postbus 20350, 2500 EJ Den Haag

Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrecht
Postbus 50951
3007 BM Rotterdam

Per post en per Zilver

Rechtbank Rotterdam
Unit Administratie

23 MAART 2022

ingekomen

Datum 21 maart 2022
Betreft Het beroep van Stichting Rookpreventie Jeugd e.a.
(ROT 19/1249 BC RO02)

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Bezoekadres:
Parnassusplein 5
2511 VX Den Haag
T 070 340 79 11
F 070 340 78 34

www.rijksoverheid.nl

Inlichtingen bij
mr. E. van Brandwijk
Jurist

06-21107092 / 070-3405400
e.v.brandwijk@minvws.nl

Ons kenmerk
TRCNVWA 2018/7034

Uw kenmerk
ROT 19/1249 BC RO 02

*Correspondentie uitsluitend
richten aan het retouradres
met vermelding van de datum
en het kenmerk van deze
brief.*

Edelachtbare heer/vrouwe,

Op 22 februari 2022 heeft het Hof van Justitie (hierna: het Hof) arrest gewezen¹ en de prejudiciële vragen beantwoord die uw rechtbank heeft gesteld naar aanleiding van het beroep van Stichting Rookpreventie Jeugd e.a. (hierna: eisers), bij u bekend onder zaaknummer ROT 19/1249 BC RO02.

Per brief van 24 februari 2022 heeft u mij in de gelegenheid gesteld een schriftelijke reactie te geven op het arrest van het Hof. Hierbij maak ik van deze gelegenheid gebruik. Ik zal hieronder per gestelde prejudiciële vraag een reactie geven, waarbij ik de volgorde van beantwoording door het Hof aanhoud. Ik sluit af met een conclusie.

Tweede vraag

Moeten de ISO-normen 4387, 10315, 8454 en 8243 waarnaar artikel 4, lid 1, van Richtlijn 2014/40/EU (hierna: de Tabaksproductenrichtlijn) verwijst, aldus worden uitgelegd en toegepast dat in het kader van de uitleg en toepassing van deze bepaling de emissies van teer, nicotine en koolmonoxide (TNCO) niet alleen met de voorgeschreven methode dienen te worden gemeten (en geverifieerd), maar dat die emissies ook op een andere wijze en met een andere intensiteit mogen of moeten worden gemeten (en geverifieerd)?

Beantwoording Hof

Het Hof merkt hierover allereerst op dat de maximumemissieniveaus van TNCO van in de lidstaten in de handel gebrachte of geproduceerde sigaretten zijn vastgesteld in artikel 3, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn. Artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn bepaalt vervolgens dat de emissies van deze stoffen worden gemeten volgens ISO-norm 4387 (teer), ISO-norm 10315 (nicotine) en

¹ HvJ 22 februari 2022, ECLI:EU:C:2022:101.

ISO-norm 8454 (koolmonoxide), en dat de juistheid van deze metingen wordt vastgesteld aan de hand van ISO-norm 8243.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Het Hof concludeert dat uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn blijkt dat deze bepaling dwingend verwijst naar de hiervoor genoemde ISO-normen en geen enkele andere meetmethode noemt. Ook uit de context en het doel van de Tabaksproductenrichtlijn – niet alleen de bescherming van de volksgezondheid, maar ook het beter doen functioneren van de interne markt² – blijkt volgens het Hof dat de ISO-normen uit artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn dwingend moeten worden toegepast.

Kenmerk
2018000789

Mijn reactie

De beantwoording van deze tweede vraag door het Hof sluit volledig aan bij het standpunt dat ik reeds heb ingenomen in mijn verweerschrift van 29 oktober 2019. Ook sluit dit aan bij de schriftelijke opmerkingen die de Nederlandse regering op 17 juli 2020 aan het Hof heeft toegezonden.

Gelet op het bovenstaande ben ik dan ook onverminderd van oordeel dat in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn dwingend is voorgeschreven op welke wijze de emissieniveaus van TNCO van sigaretten moeten worden vastgesteld. Er wordt in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn geen ruimte geboden om op een andere manier de emissieniveaus van TNCO van sigaretten vast te stellen.

Eerste vraag

Is het vormgeven van de meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn aan de hand van ISO-normen die niet vrij toegankelijk zijn, in overeenstemming met artikel 297, lid 1, VWEU [en verordening nr. 216/20131] en het daaraan mede ten grondslag liggende transparantiebeginsel?

Beantwoording Hof

Geldigheid en het kunnen tegenwerpen van de Tabaksproductenrichtlijn

In dit verband merkt het Hof op dat wetgevingshandelingen slechts in werking kunnen treden en rechtsgevolgen sorteren wanneer zij in het Publicatieblad van de Europese Unie zijn bekendgemaakt. De besluiten van de instellingen van de Unie (in dit geval de Tabaksproductenrichtlijn) kunnen volgens het Hof niet worden tegengeworpen aan natuurlijke en rechtspersonen in een lidstaat voordat deze ervan kennis hebben kunnen nemen door een regelmatige bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Het Hof merkt op dat de Tabaksproductenrichtlijn op de juiste wijze in het Publicatieblad van de Europese Unie is bekendgemaakt. De artikelen in de Tabaksproductenrichtlijn, zijn derhalve geldig en kunnen worden tegengeworpen

² De regel dat bij het meten van de emissieniveaus van teer, nicotine en koolmonoxide alleen de methoden mogen worden gehanteerd die zijn voorgeschreven door de in voornoemd artikel 4, lid 1, genoemde ISO-normen, zorgt ervoor dat de toegang voor sigaretten tot de Uniemarkt en de productie ervan in de Unie niet worden belemmerd door de toepassing in de lidstaten van verschillende methoden voor het meten van de niveaus van deze stoffen.

aan natuurlijke personen en rechtspersonen. De enkele omstandigheid dat artikel 4, lid 1, van voornoemde richtlijn verwijst naar ISO-normen die vooralsnog niet zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie, doet volgens het Hof aldus niet af aan de geldigheid van deze bepaling in het licht van artikel 297, lid 1, VWEU, gelezen in het licht van het rechtszekerheidsbeginsel.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Kenmerk
2018000789

Geldigheid en het kunnen tegenwerpen van de technische ISO-normen

Het staat de Uniewetgever volgens het Hof vrij om in de desbetreffende richtlijn (in dit geval dus artikel 4 van de Tabaksproductenrichtlijn), te verwijzen naar technische normen, zoals de ISO-normen. Er zij echter op gewezen dat het rechtszekerheidsbeginsel vereist dat de verwijzing naar dergelijke normen duidelijk, nauwkeurig en voorzienbaar is. Het Hof merkt daarbij op dat ISO-normen slechts aan particulieren in het algemeen kunnen worden tegengeworpen indien zij zelf zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Omdat de ISO-normen waarnaar artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn verwijst niet zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie, kunnen deze dus niet aan particulieren in het algemeen worden tegengeworpen.

De Hof merkt ook op dat artikel 4, lid 1, in samenhang gelezen met artikel 3, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn een verplichting oplegt aan ondernemingen die in de lidstaten sigaretten in de handel brengen of vervaardigen. In dit verband moet volgens het Hof rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van het door de ISO opgezette systeem, bestaande uit een netwerk van nationale normalisatie-instellingen, dat deze nationale instellingen in staat stelt om op verzoek toegang te verlenen tot de officiële en authentieke versie van de door de ISO vastgestelde normen. Wanneer ondernemingen deze toegang hebben tot de officiële, authentieke versie van de normen waarnaar in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn wordt verwezen, kunnen deze normen en derhalve de verwijzing in deze bepaling naar die normen aan hen worden tegengeworpen.

Mijn reactie

In mijn verweerschrift van 29 oktober 2019 heb ik mij op het standpunt gesteld dat artikel 4 van de Tabaksproductenrichtlijn en artikel 2.1 van de Tabaks- en rookwarenregeling op de voorgeschreven wijze zijn bekendgemaakt en dat de ISO-normen waarnaar beide regelingen verwijzen zelf niet afzonderlijk bekend gemaakt hoeven te worden. Dit volgt ook uit de schriftelijke opmerkingen van de Nederlandse regering van 17 juli 2020. Artikel 4 van de Tabaksproductenrichtlijn maakt duidelijk welke normen worden bedoeld. Deze normen zijn eenduidig en worden internationaal erkend en toegepast. De normen zijn bovendien verifieerbaar aangezien zij – tegen betaling van een redelijke vergoeding – door eenieder kunnen worden verkregen. Gelet hierop en gelet op het arrest van het Hof doen het transparantiebeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel naar mijn oordeel dus niet af aan de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn.

Ik begrijp het arrest van het Hof zo, dat het Hof overweegt dat de Tabaksproductenrichtlijn niet kan worden tegengeworpen aan natuurlijke personen en rechtspersonen voordat deze ervan kennis hebben kunnen nemen door een regelmatige bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Omdat de Tabaksproductenrichtlijn zelf op de juiste manier is bekendgemaakt, zijn de daarin opgenomen bepalingen geldig en kunnen deze aan zowel natuurlijke personen als rechtspersonen worden tegengeworpen.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Voor wat betreft de vraag of de ISO-normen op de juiste manier zijn bekendgemaakt en of deze aan een partij kunnen worden tegengeworpen, maakt het Hof onderscheid tussen particulieren in het algemeen aan de ene kant en ondernemingen aan de andere kant. Hoewel het Hof dit verschil niet nader uitlegt en geen definities geeft, veronderstel ik dat het Hof in dit verband met 'particulieren' doelt op personen die voor eigen gebruik sigaretten maken. De ISO-normen kunnen aan hen niet worden tegengeworpen, omdat de ISO-normen niet in lijn met het rechtszekerheidsbeginsel zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. In deze context is het Hof van oordeel dat de voorgeschreven meetmethode met de ISO-norm niet geldt voor en niet kan worden tegengeworpen aan particulieren.

Kenmerk
2018000789

Het Hof is die mening niet toegedaan als het gaat om 'ondernemingen'. Ik veronderstel dat met 'ondernemingen' in dit verband wordt bedoeld op alle typen ondernemingen die sigaretten in de handel brengen of vervaardigen (hierna: tabaksproductenfabrikanten). Wanneer tabaksproductenfabrikanten toegang hebben tot de officiële, authentieke versie van de ISO-normen waarnaar artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn verwijst, dan kunnen deze normen volgens het Hof wel aan hen worden tegengeworpen. Het Hof heeft daarbij niet opgemerkt dat de ISO-normen gratis toegankelijk moeten zijn.

De officiële, authentieke versie van ISO-normen zijn tegen een redelijke vergoeding verkrijgbaar, onder meer via de online NEN-shop van het Nederlands Normalisatie Instituut.³ Ik ben van oordeel dat de verschuldigde betaling gerechtvaardigd is. Op ISO-normen rusten namelijk auteursrechten, waarvoor een redelijke vergoeding gepast is. Naar mijn oordeel voldoet de wijze waarop tabaksproductenfabrikanten toegang hebben tot de normen aan de eisen zoals door het Hof gesteld.

Gelet op het bovenstaande kom ik tot de volgende conclusie. Artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en is dan ook kenbaar. De ISO-normen waar artikel 4, lid 1 van de Tabaksproductenrichtlijn naar verwijst, zijn niet bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Voor tabaksproductenfabrikanten zijn de ISO-normen desalniettemin kenbaar, omdat deze ondernemingen tegen een redelijke vergoeding toegang hebben tot de officiële, authentieke versie van de ISO-normen. Gelet hierop kunnen de ISO-normen aan tabaksproductenfabrikanten worden tegengeworpen. In dit kader acht ik van belang dat artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn in samenhang gelezen met artikel 3, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn een verplichting oplegt aan tabaksproductenfabrikanten. Van tabaksproductenfabrikanten mag naar mijn oordeel worden verwacht dat zij zich (laten) informeren over de op hen rustende verplichtingen.

³ Hier verkrijgbaar: <https://www.nen.nl/NEN-Shop.htm>.

Gelet op het feit dat de meetmethode middels de ISO-normen in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn dwingend is voorgeschreven en gelet op het feit dat deze ISO-normen aan tabaksproductenfabrikanten kunnen worden tegengeworpen, ben ik van oordeel dat de emissieniveaus van sigaretten op de juiste manier op basis van de wettelijk voorgeschreven methode worden gemeten.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Kenmerk
2018000789

Ik merk in dit verband voor de volledigheid op dat de Tabaksproductenrichtlijn is gericht op het harmoniseren van de regels rondom het op de markt brengen van tabaksproducten en aanverwante producten, om zo enerzijds de interne markt in stand te houden en anderzijds om consumenten en meerokers te beschermen. Zolang particulieren geen tabaksproducten of aanverwante producten in de handel brengen, vallen zij niet onder het toepassingsbereik van de voorgeschreven meetmethoden in de Tabaksproductenrichtlijn. Of de ISO-normen al dan niet aan particulieren in het algemeen kunnen worden tegengeworpen, is in zoverre dus niet relevant.

Derde vraag, onder a

Is artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn in strijd met de uitgangspunten van deze richtlijn en met artikel 4, lid 2, daarvan en artikel 5, lid 3, van het FCTC omdat de tabaksindustrie een rol heeft gespeeld bij de vaststelling van de in dat artikel 4, lid 1, genoemde ISO-normen?

Beantwoording Hof

Het Hof stelt vast dat artikel 4, lid 2, van de Tabaksproductenrichtlijn vereist dat de metingen van de emissies van TNCO worden geverifieerd door laboratoria die zijn erkend door en onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, en die geen eigendom mogen zijn of direct of indirect onder zeggenschap mogen staan van de tabaksindustrie. Deze bepaling heeft dus geen betrekking op de ontwikkeling van de ISO-normen waarnaar in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn wordt verwezen.

Voorts kan de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn volgens het Hof niet in twijfel worden getrokken in het licht van artikel 5, lid 3, van het FCTC louter op grond van het feit dat de tabaksindustrie een rol heeft gespeeld bij de vaststelling van de betrokken normen binnen de ISO. Uit de bewoordingen van deze bepaling, ondersteund door de richtsnoeren ter uitvoering hiervan, blijkt dat zij niet elke inbreng van de tabaksindustrie bij de vaststelling en de uitvoering van de regelgeving inzake tabaksontmoediging verbiedt, maar enkel beoogt te voorkomen dat de partijen bij dit kaderverdrag hun beleid inzake tabaksontmoediging laten beïnvloeden door de belangen van deze bedrijfstak. Gelet hierop stelt het Hof vast dat niet is gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn kunnen aantasten in het licht van artikel 5, lid 3, van het FCTC.

Mijn reactie

Ik ben met het Hof van oordeel dat het feit dat de tabaksindustrie een rol heeft gespeeld bij de vaststelling van de in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn genoemde normen niet afdoet aan de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn.

Strijdigheid tussen lid 1 en lid 2 van artikel 4 van de Tabaksproductenrichtlijn is niet aan de orde omdat deze bepalingen verschillende zaken regelen. Lid 1 stelt de meetmethode vast. Lid 2 stelt een eis aan de laboratoria die de resultaten op basis van de voorgeschreven meetmethode verifiëren. De eis dat de laboratoria onafhankelijk moeten zijn van de tabaksindustrie vormt juist een waarborg dat de metingen/verificaties – volgens de in lid 1 afzonderlijk bepaalde meetmethode – objectief en onafhankelijk worden uitgevoerd.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Kenmerk
2018000789

Zoals het Hof stelt beoogt artikel 5, lid 3, van het FCTC te voorkomen dat de partijen bij dit kaderverdrag hun beleid inzake tabaksontmoediging laten beïnvloeden door de belangen van deze bedrijfstak. Ik vind het onwenselijk dat de tabaksindustrie een rol heeft gespeeld bij de vaststelling van de ISO-normen, maar dit maakt nog niet dat daarom sprake is van strijd met artikel 5, lid 3 van het FCTC.

Samenvattend is artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn naar mijn oordeel dus niet ongeldig vanwege strijd met de uitgangspunten van de Richtlijn, artikel 4, lid 2, van de Richtlijn of artikel 5, lid 3, van het FCTC.

Derde vraag, onder b

Is artikel 4, lid 1, van de Richtlijn in strijd met de uitgangspunten van deze richtlijn, met artikel 114, lid 3, VWEU, met de strekking van het FCTC en met de artikelen 24 en 35 van het Handvest omdat met de daarin voorgeschreven meetmethode niet de emissies worden gemeten van filtersigaretten bij beoogd gebruik, omdat bij die methode geen rekening wordt gehouden met het effect van ventilatiegaatjes in het filter die bij beoogd gebruik grotendeels door de lippen en de vingers van de roker worden afgesloten?

Beantwoording Hof

Voor het antwoord op deze vraag verwijst het Hof naar haar vaste rechtspraak waaruit volgt dat de geldigheid van een Uniehandeling moet worden beoordeeld op basis van de gegevens waarover de Uniewetgever ten tijde van de vaststelling van de betrokken regeling beschikte.

Aangezien de wetenschappelijke studies waaruit zou blijken dat de door rokers werkelijk geïnhaleerde niveaus van TNCO van sigaretten niet worden weergegeven door de meetmethoden waarnaar artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn verwijst, dateren van na 3 april 2014 – de datum waarop de Richtlijn is vastgesteld – kunnen zij volgens het Hof bij de beoordeling van de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn niet in aanmerking worden genomen.

Mijn reactie

Ik ben met het Hof van oordeel dat wetenschappelijke inzichten van na de datum van vaststelling van de Tabaksproductenrichtlijn niet in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn. Bij de totstandkoming van de Tabaksproductenrichtlijn is blijkens overweging 8 van de considerans stilgestaan bij het streven naar een hoog beschermingsniveau van de volksgezondheid, waarbij in het bijzonder belang

wordt gehecht aan de positie van jongeren, waarbij is uitgegaan van actuele wetenschappelijke inzichten. Voorts gaat de Commissie bij de evaluatie en herziening, alsmede in het kader van artikel 4, lid 3 van de Tabaksproductenrichtlijn steeds uit van actuele wetenschappelijke inzichten en maakt op basis daarvan een afweging.

Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Kenmerk
2018000789

Gelet op het voorgaande is er naar mijn oordeel geen reden om te concluderen dat er bij het bepalen van de voorgeschreven meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn is gehandeld in strijd met de uitgangspunten van de Tabaksproductenrichtlijn, artikel 114, lid 3 VWEU, het FCTC en/of artikel 24 en 35 van het Handvest.

Vierde vraag, onder a

Welke alternatieve meetmethode (en verificatiemethode) kan of moet worden gehanteerd indien het Hof:

- *de eerste vraag ontkennend beantwoordt;*
- *de tweede vraag bevestigend beantwoordt;*
- *de derde vraag, onder a), en/of de derde vraag, onder b), bevestigend beantwoordt?*

Beantwoording Hof

Het Hof geeft hier antwoord op de vraag welke methode voor het meten van de emissies van TNCO kan worden gehanteerd om na te gaan of de in artikel 3, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn vastgestelde maximumemissieniveaus in acht worden genomen, indien de meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn niet aan particulieren zou kunnen worden tegengeworpen.

In dat geval moet de meetmethode volgens het Hof geschikt zijn om de emissieniveaus te meten volgens de wetenschappelijke en technische ontwikkelingen of volgens internationaal overeengekomen normen, die bij beoogd gebruik van een sigaret vrijkomen, waarbij een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid, met name voor jongeren, als basis moet worden genomen en waarbij de juistheid van de met deze methode verkregen metingen moet worden geverifieerd door laboratoria die zijn erkend door en onder toezicht staan van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

Het Hof laat het daarbij aan de nationale rechter over om in een specifiek geval te beoordelen of de daadwerkelijk gehanteerde meetmethoden in overeenstemming is met het doel van de Tabaksproductenrichtlijn, zonder rekening te houden met artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn.

Mijn reactie

Een alternatieve manier om de emissieniveaus te meten is volgens het Hof alleen aan de orde indien de meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Richtlijn niet aan particulieren zou kunnen worden tegengeworpen. Naar mijn oordeel wordt niet toegekomen aan de vraag of en zo ja, welke alternatieve meetmethode voor particulieren is toegestaan, omdat de Tabaksproductenrichtlijn zich wat betreft de voorgeschreven emissienormen en meetmethoden niet op particulieren richt. Een

particulier kan wel een handhavingsverzoek indienen gericht tegen een onderneming (zoals in onderhavige zaak ook het geval is), maar dit maakt niet dat door afwijzing van het handhandhavingsverzoek de norm aan die particulier wordt tegengeworpen. Omdat de meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn wel aan ondernemingen kan worden tegengeworpen, dient een verzoek om handhavend optreden tegen een onderneming aan de hand van de in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn voorgeschreven meetmethode te worden beoordeeld. Naar mijn oordeel is een alternatieve meetmethode voor ondernemingen niet aan de orde, omdat dit niet toegestaan is gelet op de in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn dwingend voorgeschreven meetmethoden.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Kenmerk
2018000789

Gelet hierop ben ik van oordeel dat niets eraan in de weg staat om de meetmethode van artikel 4, lid 1, van de Richtlijn toe te passen en dat een eventuele alternatieve meetmethode voor ondernemingen niet is toegestaan. Dit kan enkel anders zijn als het particulieren betreft, waarvan in onderhavig geval geen sprake is.

Vierde vraag, onder b

Indien het Hof geen antwoord kan geven op de vierde vraag, onder a): is indien tijdelijk geen meetmethode voorhanden zou zijn een situatie aan de orde als bedoeld in artikel 24, lid 3, van de Tabaksproductenrichtlijn?

Beantwoording Hof

Volgens het Hof is de vierde prejudiciële vraag onder b niet-ontvankelijk. Het gaat om de vraag of ik de mogelijkheid heb om met een ministeriële regeling bepaalde categorieën tabaksproducten te verbieden op gronden die verband houden met de bescherming van de volksgezondheid, in de situatie waarin (tijdelijk) geen meetmethode voorhanden zou zijn. Beantwoording van deze vraag zou volgens het Hof neerkomen op het geven van rechtsgeleerd advies over een hypothetische kwestie, zonder rekening te houden met de taak die aan het Hof is opgedragen.

Mijn reactie

Ik kan het Hof hierin volgen. Zoals de Nederlandse regering in de schriftelijke opmerkingen van 17 juli 2020 ook heeft opgemerkt, doet een dergelijke situatie zich niet voor.

Conclusie

Gelet op het bovenstaande, ben ik van oordeel dat er zich geen feiten of omstandigheden voordoen die afdoen aan de geldigheid van artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn. Voorts ben ik van oordeel dat in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn dwingend is voorgeschreven dat de emissieniveaus van TNCO van sigaretten moeten worden gemeten volgens de ISO-normen waarnaar artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn verwijst. Deze ISO-normen kunnen bovendien aan ondernemingen (in dit geval: tabaksproductenfabrikanten) worden tegengeworpen. De Tabaksproductenrichtlijn geeft geen ruimte om alternatieve meetmethoden toe te passen.

Ik ben dan ook onverminderd van oordeel dat het handhavingsverzoek van eisers terecht en op goede gronden is afgewezen. Gelet op de geldende wet- en regelgeving kan ik niet op de door eisers gewenste manier handhaven.

**Secretaris Generaal / plv.
Secretaris Generaal**
Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Cluster 1

Zoals ik in mijn verweerschrift ook al heb gesteld, merk ik hierover ten overvloede het volgende op. Mijn inspanningen zijn erop gericht om in Europees verband de meetmethode aan te passen. Ik heb in Brussel de wens geuit dat indien de Tabaksproductenrichtlijn wordt gewijzigd daarin de (onafhankelijk van de industrie tot stand gekomen) "WHO TobLabNet Intense-methode"⁴ als meetmethode wordt opgenomen. Uit de meest actuele wetenschappelijke onderzoeken volgt naar mijn oordeel dat deze methode beter dan de ISO-methode benadert wat de roker daadwerkelijk binnen krijgt. Nederland kan echter voor ondernemingen niet zelfstandig andere meetmethoden toepassen dan de in artikel 4, lid 1, van de Tabaksproductenrichtlijn voorgeschreven ISO-normen. Dit zal op Europees niveau geïnitieerd moeten worden.

Kenmerk
2018000789

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
namens deze,
clusterhoofd directie Wetgeving en Juridische Zaken,

Signed by: Marie Thérèse Veldhuizen
Signed at: 2022-03-21 10:52:36 +01:00
Reason: Ik keur dit document goed

mr. M.T. Veldhuizen

⁴ Deze methode komt praktisch overeen met de door eisers genoemde Canadian Intense-methode van Health Canada. De WHO methode is evenwel later opgesteld en is openbaar en kosteloos beschikbaar via de website van de WHO:
(https://www.who.int/tobacco/industry/product_regulation/toblabnet/en).